

□

Minister **Donner**: Voorzitter. Laat ik beginnen met mevrouw Gesthuizen mijn verontschuldigingen aan te bieden voor het feit dat ik haar enkele keren mevrouw Van Gesthuizen noemde. Ik ben mij ervan bewust dat zij niet uit Gesthuizen afkomstig is maar Gesthuizen zelf is.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Het is u vergeven.

Minister **Donner**: Mevrouw Gesthuizen riep het beeld op van ontslagen medewerkers. Een ding is zeker: de huidige ontwikkelingen zijn bijzonder verontrustend. De ontwikkelingen op de postmarkt staan daar strikt genomen los van. Dergelijke ontwikkelingen houden wij niet tegen met wetten of besluiten, omdat zij hun oorsprong vinden in factoren die grotendeels buiten onze greep liggen. Een ding weet ik zeker: als wij het voorstel van mevrouw Gesthuizen over zouden nemen, dan wordt het aantal ontslagen vermoedelijk alleen maar groter. De beslissingen die zij graag zou nemen, komen doorgaans immers te laat, zijn inflexibel en berusten niet op de meest zakelijke argumenten. Wij mogen al met al dankbaar zijn dat wij de besluitvorming over arbeidsvoorwaarden voor een deel hebben gedecentraliseerd. Voor alle duidelijkheid: wij spraken zojuist over liberalisering van de postmarkt en niet over de liberalisering van de financiële markten.

Mevrouw Van Gent stoorde zich aan mijn vergelijking van het stukloon van postbeambten met dat van medisch specialisten. Die vergelijking maakte ik nu juist om duidelijk te maken dat het instrument stukloon intrinsiek niet verkeerd is, maar bepaald wordt door de omstandigheden. Een vast contract van een postbeambte zou er ook anders uitzien dan dat van een medisch specialist, hetgeen bewijst dat niet de vorm bepalend is maar de materie.

De overwegingen van de motie van mevrouw Gesthuizen stoken geheel met de lijn die het kabinet heeft ingezet. Dat geldt ook voor het verzoek aan de regering, namelijk het terugdringen van het verschijnsel stukloon. Zij zondigt hier echter ook en wel door wat intellectueel aantrekkelijk is, het verzoek om het volkomen te laten verdwijnen, te laten prevaleren boven wat praktisch haalbaar is. In de praktijk is het immers onmogelijk om stukloon volkomen van de markt te weren. Het gaat om figuren die wij in de wetgeving toestaan en die gebruikt worden. Uiteraard hebben wij geconstateerd dat zich een situatie voordoet die teruggedrongen moet worden. Het beleid is daarop ingezet, op basis van artikel 8. Als mevrouw Gesthuizen haar motie zo zou kunnen laten luiden dat de regering wordt verzocht, ervoor zorg te dragen dat het stukloon binnen afzienbare tijd sterk wordt teruggedrongen op de postmarkt, zal ik haar gaarne als ondersteuning van het beleid willen zien.

De **voorzitter**: Is dat een overweging, mevrouw Gesthuizen?

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Gezien de laatste toevoeging niet, want het betekent dat de minister ervan uitgaat dat wij er drie en een half jaar de tijd voor nemen en dat is in mijn ogen te lang. Daarin zit voor mij de kern van de motie.

De **voorzitter**: Dan handhaaft u uw motie.

Minister **Donner**: Zeker omdat wij het eerder over zes dagen hadden, moet ik u zeggen: alleen in de eerste week is het in zes dagen gegaan. Daarna hebben veranderingen iets meer tijd nodig.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Mij brandt nog één vraag op de lippen. Ik schrik ervan dat in de aanhef van de moties nog steeds Postwet 20.. staat. Is de titel ondertussen al veranderd, nu de Postwet van kracht is?

Minister **Donner**: Mag ik het beantwoorden van die vraag aan de staatssecretaris overlaten?

De **voorzitter**: Het woord is aan de staatssecretaris.

Staatssecretaris **Heemskerk**: Het antwoord op de vraag is: ja, de titel is veranderd in Postwet 2009. De wet is goedgekeurd door de Tweede Kamer, de Eerste Kamer en getekend door Hare Majesteit de Koningin.

De beraadslaging wordt gesloten.

□

De **voorzitter**: Wij stemmen volgende week dinsdag over de ingediende moties.

De vergadering wordt van 11.55 uur tot 13.00 uur geschorst.

Voorzitter: Verbeet

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik deel mee dat ingevolge artikel 69, tweede lid, van het Reglement van Orde de aangehouden moties 31802, nr. 2; 31792, nr. 3; 31704, nr. 65; 31704, nr. 64; 31700-XVIII, nr. 48; 31700-XVIII, nr. 46; 31700-XVIII, nr. 44; 31700-XVIII, nr. 28; 31700-XVIII, nr. 26; 31700-XVIII, nr. 17; 31700-XVI, nr. 91; 31700-XV, nr. 43; 31700-XV, nr. 42; 31700-XV, nr. 40; 31700-XV, nr. 39; 31700-XV, nr. 30; 31700-XIV, nr. 74; 31700-XIV, nr. 73; 31700-XIV, nr. 105; 31700-XIII, nr. 52; 31700-XII, nr. 30; 31700-XII, nr. 26; 31700-VIII, nr. 96; 31700-VIII, nr. 91; 31700-VIII, nr. 90; 31700-VIII, nr. 74; 31700-VIII, nr. 73; 31700-VIII, nr. 70; 31700-VIII, nr. 57; 31700-VIII, nr. 56; 31700-VIII, nr. 28; 31700-VIII, nr. 119; 31700-VIII, nr. 111; 31700-VIII, nr. 110; 31700-VI, nr. 95; 31700-VI, nr. 41; 31700-A, nr. 69; 31700-A, nr. 68; 31700-A, nr. 57; 31700-A, nr. 49; 31700, nr. 37; 31536, nr. 7; 31526, nr. 4; 31482, nr. 22; 31371, nr. 67; 31322, nr. 49, en 31305, nr. 91, zijn vervallen.

Het woord is aan de heer Jansen.

De heer **Jansen** (SP): Voorzitter. Allereerst een rappel op verzoek van mijn collega Ronald van Raak. Het gaat om twee series schriftelijke vragen. De eerste serie vragen van 20 februari jongstleden was gericht aan de ministers

Voorzitter

van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over het recreatieschap Veluwe. De tweede serie was gericht aan de staatssecretaris van Economische Zaken en ging over het actieplan Nederland Open in Verbinding.

De **voorzitter**: Het stenogram van dit gedeelte van de vergadering zal worden doorgeleid naar het kabinet. U hebt nog een verzoek?

De heer **Jansen** (SP): Ik verzoek u ook nog om het verslag van het algemeen overleg toezicht woningcorporaties Rochdale, SGBB en Woonbron op de plenaire agenda van volgende week te plaatsen.

De **voorzitter**: Wij zullen voldoen aan uw verzoek.

De heer **Jansen** (SP): Voorzitter. Voorts heb ik het verzoek om het verslag van het gisteren gehouden algemeen overleg over energie op de plenaire agenda te plaatsen. Ook dat kan volgende week.

De **voorzitter**: Niemand heeft bezwaar, dus dan zullen wij het toevoegen aan de agenda van volgende week. Het woord is aan de heer Brinkman.

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Ik wil een spoeddebat aanvragen met de minister van Defensie naar aanleiding van het bericht dat er twee imams bij Defensie zijn aangesteld. Een van hen, een Turkse mijnheer, is gelieerd aan Milli Görüs, waarvan wij weten dat die via internationale banden verbonden is met terroristische organisaties. De tweede mijnheer vindt dat vrouwen een man geen hand hoeven te geven. Dat vinden wij anti-integratief en onwenselijk. Daarom willen wij een spoeddebat.

De heer **De Krom** (VVD): Voorzitter. De VVD-fractie steunt dat verzoek. Het zal vandaag moeten gebeuren, omdat beide imams morgen worden benoemd.

De **voorzitter**: U hebt voldoende steun. Wij zullen proberen dat spoeddebat vanmiddag om 15.30 uur te organiseren, met spreektijden van twee à drie minuten per fractie.

Het woord is aan mevrouw Agema.

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. Ik verzoek u om het verslag van het algemeen overleg over vrouwelijke genitale verminking op de plenaire agenda te plaatsen.

De **voorzitter**: Wenst een van de leden het woord? Dat is niet het geval. Wij zullen het VAO toevoegen aan de agenda.

Het woord is aan de heer De Wit.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Mede namens de heer Teeven wil ik u het volgende vragen. De minister van Justitie heeft gisteren een brief gestuurd over de uitvoering van de moties over kinderonvoering. Wij zouden daar graag een spoeddebat over voeren.

De **voorzitter**: Uw fracties hebben gezamenlijk ruim voldoende leden om aan dit verzoek te voldoen. Ik zal

proberen of ik het nog morgen kan organiseren, maar ik kan het niet beloven.

De heer **De Wit** (SP): Het zou ook niet erg zijn als het volgende week werd, maar het heeft uiteraard spoed.

De **voorzitter**: Gedaan is maar gedaan, nietwaar?

De heer **De Wit** (SP): Ja.

De **voorzitter**: Hiermee zijn wij gekomen aan het eind van deze regeling van werkzaamheden.

Aan de orde is het **spoeddebat over de gevolgen van het crisispakket voor het onderwijs**.

□

De heer **Dibi** (GroenLinks): Voorzitter. Welkom in de twilightzone. Twee weken geleden dacht iedereen nog dat dit kabinet in haar crisispakket net als andere landen wijs zou investeren in het onderwijs. Twee weken later hebben wij een spoeddebat over bezuinigingen in het onderwijs, want hoewel het kabinet mooie sier maakt met extra investeringen in het onderwijs, zitten er anders onder het gras van de omvang van een anaconda. De fractie van GroenLinks heeft dit spoeddebat maar om één reden aangevraagd. Wij willen de keiharde garantie van de minister dat de maatregelen in het crisispakket niet ten koste gaan van het onderwijs. Die garantie weigeren minister Plasterk en minister Bos tot nu toe te geven. In plaats daarvan krijgen wij veel gegochel met cijfers, grote woorden als "onzinargumenten", kortom: een groot rookgordijn dat niet kan verhullen dat de belofte die minister Plasterk bij zijn aantreden was, dreigt om te slaan in een bedreiging voor het onderwijs.

Minister, hoe wilt u de geschiedenis ingaan? Als de minister die het onderwijs door moeilijke tijden heen heeft geloodst? Of als de zoveelste minister die fors met de hakbijl aan de slag is gegaan? Daarom de volgende vier vragen.

In het crisispakket staat voor 2011 een nog niet nader ingevulde bezuiniging van in totaal 5,5 mld. De grote vraag is hoeveel het ministerie van OCW daaraan moet meebetalen.

De volgende bezuiniging betreft de lonen en uitkeringen in de collectieve sector: een bedrag van 3,2 mld. in 2011. Hoeveel van de ingeboekte bezuiniging is toegerekend aan het onderwijsveld? En wie gaat de prijs betalen? Nu al is duidelijk dat deze bezuiniging helemaal niet via de lonen is te halen.

Het derde probleem is de verhoging van de pensioenpremies. Ook dat probleem mag niet op het bordje van leraren en leerlingen terechtkomen.

Het vierde en toch wel meest gênante vraagstuk gaat over alle leerlingen die langer en vaker op school zitten vanwege de crisis en de werkloosheid. Wij willen met ons allen voorkomen dat een nieuwe verloren generatie, een nieuwe generatie van langdurig werklozen, ontstaat. Dan moet het kabinet bereid zijn om de rekening te betalen. De MBO Raad rekent ons voor dat het mbo in de komende drie schooljaren tussen de 500 en 800 mln. kost. Minister, gaat u in deze jongeren investeren?

Tot slot. Juist in deze tijden is investeren in onderwijs de beste investering die je kunt doen. Economen hebben